



PRAVIEŠA AICINĀJUMS

2. Tēma 2026. gada 10. oktobrī



"Un es dzirdēju
Tā Kunga balsi
sakām: "Ko lai Es
sūtu? Kas būs
mūsu vēstnesis?"
Tad es atbildēju:
"Redzi, es esmu
še, sūti mani!"

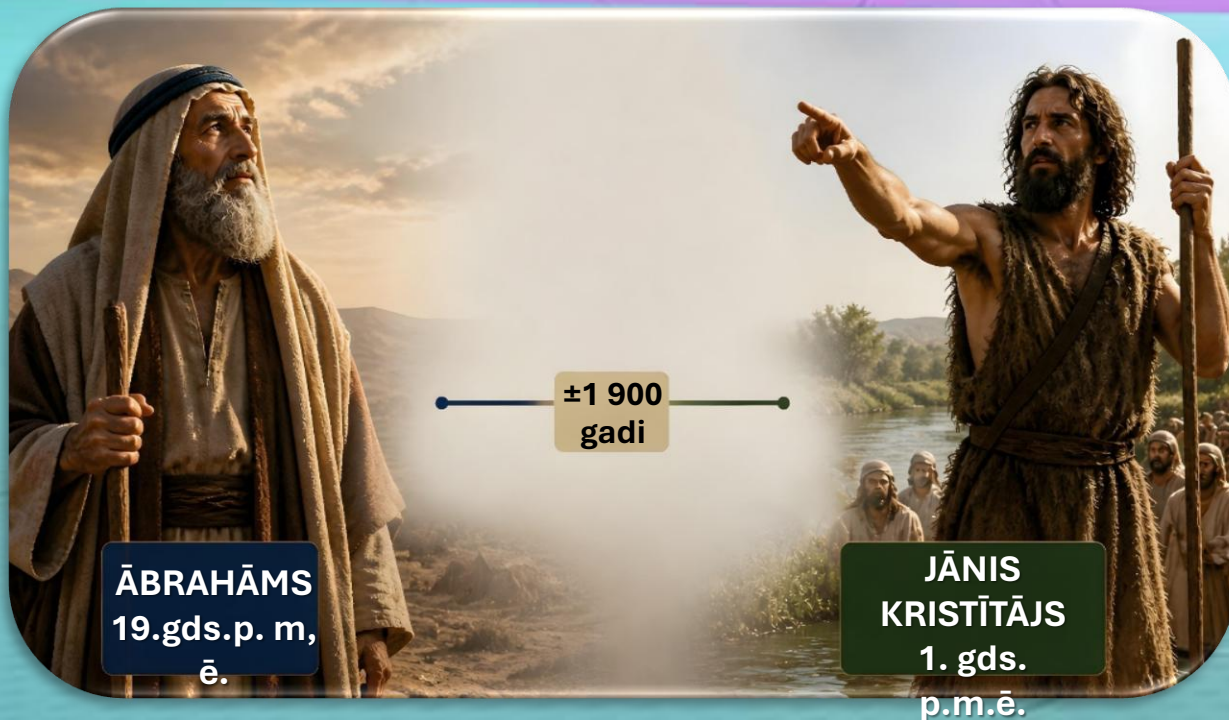
(Jesaja 6:8)

Apmēram 1900 gadi šķir Ābrahāmu (pirmo Vecās Derības pravieti) no Jāņa Kristītāja (pirmo Jaunās Derības pravieti).

Pirmais paziņoja par derību caur „pēcnācēju”. Otrais paziņoja par „pēcnācēja” (Jēzus) atnākšanu, kurš izpildītu apsolīto derību.

Šajā laika posmā tika aicināti citi pravieši, lai atjaunotu tautas saikni ar Dievu un uzturētu cerību Mesijam. Daži pat paziņoja precīzu Mesijas atnākšanas brīdi.

Kā tika izraudzīti šie pravieši? Kā viņi reaģēja uz savu pravietisko aicinājumu?



ĀBRAHĀMS
19.gds.p. m,
ē.

**JĀNIS
KRISTĪTĀJS**
1. gds.
p.m.ē.



Ābrahāms: Derības pravietis.



Ēlija: Pravietis atjaunotājs.



Jesaja: Mesijas pravietis.



Daniēls: Nākotnes pravietis.



Jānis Kristītājs: Priekšgājējs pravietis.

ĀBRAHĀMS: DERĪBAS PRAVIETIS

“Kungs sacīja Ābrāmam: „Atstāj savu zemi, savus radniekus un sava tēva namu un dodies uz zemi, ko Es tev rādīšu” (1. Mozus 12:1 NVI)

Ābrahams ir pirmais cilvēks, kuru dēvē par „pravieti” (1. Moz. 20:7). Viņu tieši aicināja Dievs, un viņam tika lūgts atteikties no elku pielūgmes un amorālās dzīves, kas viņu apņēma, lai dotos uz nezināmu vietu (1. Moz. 12:1).

Līdz ar šo aicinājumu tika doti vairāki solījumi. Lai viņš saņemtu Dieva svētību, tiktu pagodināts, un caur viņu svētība sasniegtu „visas zemes ģimenes” (1. Moz. 12:2–3).



Kā viņš atsaucās uz aicinājumu? „Ticībā Ābrahāms, saņēmis aicinājumu, paklausīja un devās uz vietu, kur viņam bija paredzēts saņemt mantojumu; un viņš devās, nezinot, kurp dodas” (Ebr.11:8).

Kā pravietis Ābrahāms netika aicināts, lai brīdinātu par gaidāmo katastrofu, bet gan lai darītu zināmu patieso Dievu un atklātu pestīšanas apsolījumu, ko katrs var saņemt caur Mesiju.



ĀBRAHĀMS: DERĪBAS PRAVIETIS

Kungs sacīja Ābramam: „Atstāj savu zemi, savus radniekus un sava tēva namu un dodies uz zemi, ko Es tev rādīšu” (1. Mozus 12:1)

Uzturoties Kānaānā, Ābrahams (kura sākotnējais vārds bija Ābrams) vairākkārt tikās ar Dievu, un šajās tikšanās reizēs saņēma dažādus vēstījumus:



Šehemā viņam tika apsolīts, ka viņa pēcnācēji mantos Kānaānas zemi (1. Moz. 12:6–7)



Bētelē Dievs atjaunoja Savu derību, sacīdams, ka viņa pēcnācējos tiks svēitas visas tautas un viņa pēcnācēji būs „kā zemes pišļus” (1. Moz. 13:14–18)



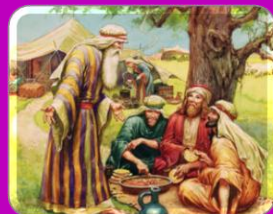
Mamrē viņam tika dots apsolījums, ka viņa pēcnācēji būs kā zvaigznes. „Un viņš ticēja Tam Kungam, un tas viņam tika pieskaitīts par taisnību” (1. Moz. 15:1–6)



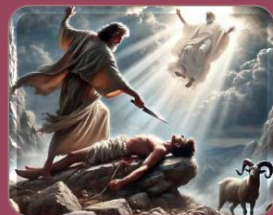
Tajā pašā brīdī Dievs noslēdza derību ar Ābrāmu, ejot cauri upuriem (1. Moz. 15:7–21)



Dievs mainīja viņa un Sārajs vārdus un apsolīja, ka viņa pēcnācējs būs Sāras dēls (1. Moz. 17:1–8, 15–16)



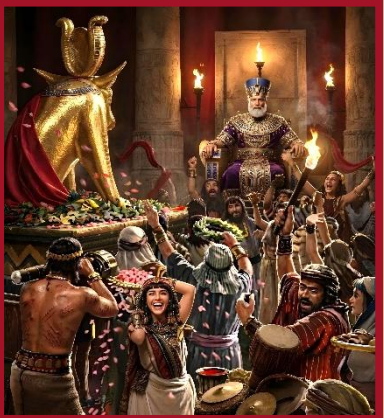
Dievs fiziski parādījās Ābrahamam kopā ar diviem eņģeļiem un paziņoja viņam par Īzāka piedzimšanu (1. Moz. 18:1–2, 10)



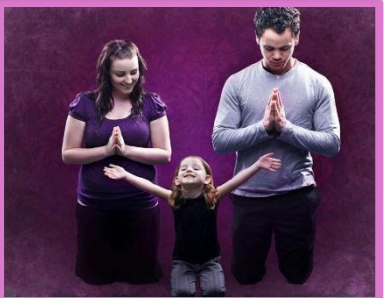
Dievs lūdza Ābrahamam upurēt savu dēlu Īzāku. Nodrošinot aizvietošo upuri upuri, viņam tika atklāts lielais pestīšanas plāns (1. Moz. 22:1–3, 9–13)

ELIJA: ATJAUNOŠANAS PRAVIETIS

„Elija pienāca visai tautai klāt un sacīja: "Cik ilgi jūs klibosit uz abām pusēm? Ja Tas Kungs ir Dievs, tad sekojiet Viņam! Bet, ja Baals ir dievs, tad sekojiet tam!" Bet tauta viņam neatbildēja ne vārda"(1.ķēn18:21)



Ahabs un Jezabele bija noveduši Izraēlas tautu smagā situācijā, mudināja atkāpties no ticības. Tikai nedaudzi Dievam kalpoja, pārējie pielūdza Baalu, Ašeru un citus dievus. Šajā situācijā Dievs aicināja pravieti Eliju, lai atjaunotu katrs atjaunotu attiecības ar Dievu (1.ķēn. 17:1).



Pēc vairāku gadu ilga sausuma Elija sapulcināja Israēla tautu Karmela kalnā, lai mudinātu viņus atgriezties pie Dieva, taču viņi nereaģēja (1. ķēn. 18:21). Lai viņi atzītu patieso Dievu, bija nepieciešams brīnums (1.ķēn.18:30–39).

Pravieša Elija vēstījums — atteikties no elku pielūgšanas un atgriezties pie Dieva — pirms Otrās atnākšanas tiks atkal vareni sludināts. Tā galvenais mērķis: atjaunot ģimenes altāri (Mal. 4:5-6).

Ar ģimenes palīdzību tiks atjaunota dievkalpošana draudzēs, kopienās un valstīs. Kas veiks šo darbu? Tu un es esam Elijas, kas nepieciešama mūsdienu sabiedrībai.



JESAJA: MESIJAS PRAVIETIS

"Mēs visi maldījāties kā avis, ikviens raudzījās tikai uz savu ceļu, bet Tas Kungs uzkrāva visus mūsu grēkus Viņam" (Jesaja 53:6)



Jesaja aicināja tautu lūgt, atzīt savus grēkus un salīdzināties ar Dievu (Jes. 1:18).

Kad nomira ķēniņš Usija, Jesaja saņēma iespaidīgu, nepārprotamu atklāsmi, ko atcerējās visā savā turpmākajā kalpošanā: Dievs atradās Savā svētajā vietā, templī, un, tad sliekšķšņu pamati trīcēja no saucieniem skaņām, pravieša sirds drebēja no apziņas par savu necienīgumu (Jes. 6:1–5).

Viņam tika piedots, tagad varēja bez bailēm, ar spēku sludināt Dieva vēsti: „Redzi, es esmu še, sūti mani!” (Jes. 6:6–8).

Viņa ilgais kalpošanas laiks ne tikai ietvēra aicinājumu uz grēku nožēlu, bet arī īpaši sludināja par Jēzus, Mesijas, darbu.



Ne bez iemesla, Jesajas grāmatu dēvē par „protoevanģēliju” (t. i., Evanģēliju pirms Evanģēlija).

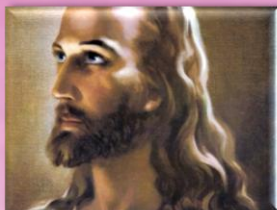


JESAJA: MESIJAS PRAVIETIS

"Mēs visi maldījāmies kā avis, ikviens raudzījās tikai uz savu ceļu, bet Tas Kungs uzkrāva visus mūsu grēkus Viņam" (Jesaja 53:6)



Jesajas grāmatas 53. nodaļā ir ļoti sīki izklāstīts Jēzus īstenotais pestīšanas plāns:



Viņš nebija nekāda izskata, bet gan garīgs (2. p.)



Viņš tika nicināts, pazemots, neturējām nepar ko (3)



Lai gan Viņš dziedināja, tie Viņu nepieņēma (4.p.)



Ar Savu nāvi pie krusta Viņš mums sniedz pestīšanu (5.p.)



Dievs mūsu sodu uzlika Viņam un visus mūsu grēkus (6.p.)



Viņš neatdarīja Savu muti savu "crpēju priekšā" (7.p.)



Viņu tiesāja, tika sodīts ar nāvi (8.p.)



Viņam kapu ierādīja ar ar bagātajiem (9.p. a)



Viņš negrēkoja (9. p. b)



Pēc salīdzināšanas un nāves, Viņš tika augšāmcelts (10. p.)



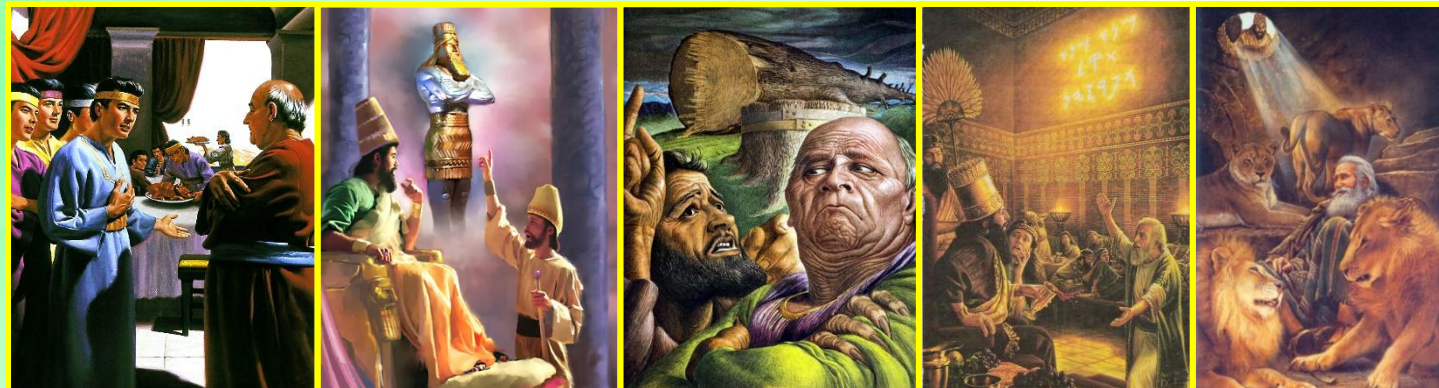
Viņam būs panākumu, viņš dzīvos kopā ar izglābtajiem (11.p.)



Aizlūdz par ļaundariem un mums (12.p.)

DANIĒLS: NĀKOTNES PRAVIETIS

"bet ir Dievs debesīs, kas atklāj noslēpumus. Un tas ir ķēniņam Nebukadnēcaram darījis zināmu, kas notiks laiku beigās" (Daniēla 2:28a)



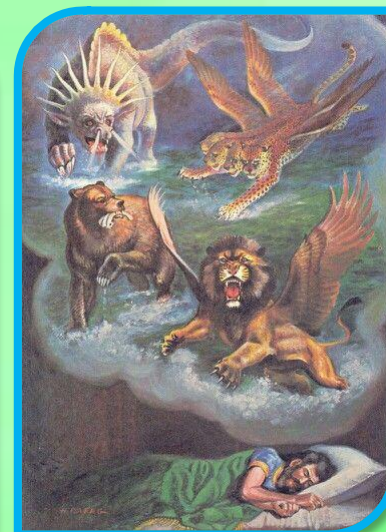
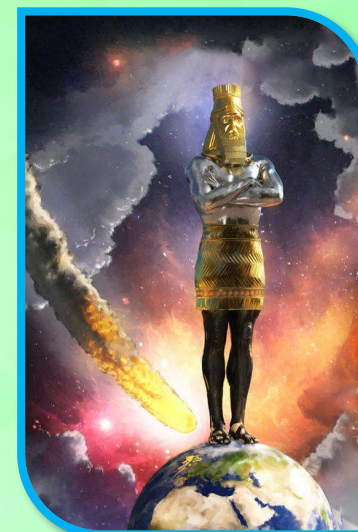
Jau no paša sākuma Danieēls bija uzticīgs, uzticīgs savā uzturā (Dan. 1:8); viņš Dievam uzticīgi deva godu (Dan. 2:27–30); viņš uzticīgi nodeva paziņojumus Nabukodnēcaram, par tuvojošos nelaimi (Dan. 4:19); viņš uzticīgi atklāja Belsacara grēku (Dan. 5:22-23); bija uzticīgs savā lūgšanu dzīvē (Dan. 6:10).



Papildus vēstījumu, viņš sniedza ar savu dzīvi, viņam bija uzdots paziņot par lielajām pasaules impēriju — Babilonijas, Persijas, Grieķijas, Romas un Eiropas — uzplaukumu un pagrimumu (Dan. 2:7–12).

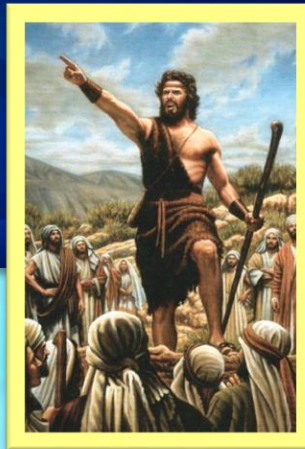
Saistībā ar pravietojumiem par impērijām Dievs Danielam nodeva vēti par Tiesu (Dan. 7:9–10) un precīzu laku, kad notiks Jēzus pirmā atnākšana (Dan. 9:24–27).

Viņam dotie pravietojumi palīdz mums sludināt to, kam vēl ir jāpiepildās un par Dieva Valstības atnākšanu (Dan. 2:44; 7:27).



JĀNIS KRISTĪTĀJS: PRAVIETIS UN PRIEKŠGĀJĒJS

„[Jānis] sacīja: „Es esmu tā balss, kas sauc tuksnesī: „Sagatavojiet ceļu Kungam!“, kā teica pravietis Jesaja” (Jāņa 1:23)



Tāpat kā citi pravieši, kā Samuēls, Jeremija – arī Jānis pirms dzimšanas tika izraudzīts pasludināt vēsti. Viņš tika aicināts pildīt Elijas darbu kā Mesijas priekštecis (Lk. 1:13–17).



Viņa askētiskā dzīve un pārlicība, ar kādu viņš norādīja uz grēku un steidzami aicināja uz grēku nožēlu, pamudināja daudzus kristīties (Mk. 1:4–6). Viņa kalpošana bija pagrieziena punkts Izraēlā, ko sātans spēja neitralizēt, bija tik vāja, panākot pravieša nāvi (Lk. 9:9).

Jāņa darbs (kas ir arī Elijas darbs) tagad ir mūsu darbs. Mēs esam aicināti sagatavot Jēzuum ceļu Viņa atnākšanai, visiem sludināt vissvarīgāko, grēku nožēlu evaņģēliju un pestīšanu caur Jēzus ilielo atpirkšanas darbu.

Tas nav rožu klāts ceļš. Tas prasa uzticību, pārlicību un pašaiizliedzību. Drošība nav garantēta, taču mūžīgā dzīvība gan (gan mums, gan tiem, kas šodien pieņem šo vēsti).



„Šodien virs zemes esošajai Dieva draudzei - Viņa vīnadārza sargiem - praviešu dotās brīdinājuma vēstis ir sevišķi vērtīgas, jo tās izskaidro Kunga mūžīgos nodomus ar cilvēci. Praviešu mācībās nepārprotami atklāta Dieva mīlestība pret kritušo cilvēci, kā arī tās atpestīšanas plāns [...] Arī mūsdienu vēsts draudzei, tiem, kas uzticīgi kopj Viņa Vīnadārzu, ir tā pati, par ko runāja senatnes pravieši: "Tanī dienā sacīs: "Jauks vīnadārzs! Dziediet par to! Es, Tas Kungs, Esmu tā Sargs, Es slacinu to vienumēr. Lai neviens to neaizskartu, Es to sargāju dienu un nakti.“ (Jesajas 27:2–3).”

E. G. W. („Pravieši un ķēniņi”, 15. lpp.)

PIELIKUMS: ELENAS G. VAITAS PROFĒTISKAIS

AICINĀJUMS

Elena Goulda Harmona piedzīvoja savu pirmo viziju 1844. gada decembrī, kad viņai bija 17 gadi.

Gijermo Millers bija interpretējis pravietojumu no Daniēla grāmatas 8:14 kā vēsti par Jēzus atgriešanos 1843. gadā. Vēlāk tika noteikts datums — 1844. gada 22. oktobris. Taču Jēzus neatnāca.

Šajā kontekstā Elenai tika parādīts ceļš, kas veda no šīs zemes uz debesu Jeruzalemi, kā arī adventistu ticīgie, kuri devās uz Svēto pilsētu, paša Jēzus vadīti. Ja viņu skatiens palika vērsts uz Jēzu, viņi virzījās pa ceļu. Ja viņi novērsa skatienu, viņi nokrita no tā.

Ar šo viziju Dievs deva ticīgajiem pārliecību, ka viņi ir uz pareizā ceļa. Lai gan sākumā tikai nedaudzi ticēja Elenai, laika gaitā viņa tika atzīta par pravieti. Viņas vēstījumi iedrošināja un vadīja adventistu draudzi jau no tās pirmsākumiem, un turpina to darīt arī šodien.

